தூரத்து ஒளி

மாலைப்பொழுதில் வழக்கம்போல் ஆற்றங்கரை ஓரம் மன்னா் அக்பரும் பீா்பாலும் பேசிக்கொண்டே நடந்தனா். பனிக்காலம் அது. குளிா் கடுமையாக இருந்த நேரம். மன்னாின் மனத்தில் ஓா் எண்ணம் தோன்றியது. ''பீா்பால், இந்தப் பனியிலும் கடுங்குளிாிலும் ஓா் இரவு முழுவதும் இந்த ஆற்றுநீாில் யாராலாவது நிற்க இயலுமா?

பீா்பால் குளிரில் நடுங்கியபடி, "என்னால் இயலாது மன்னா! ஆளை விடுங்கள்" என்றாா். "உங்களால் இயலாது என்பது எனக்குத் தெரியும். இரவு முழுவதும் ஆற்றுநீரில் யாா் நிற்கிறாா்களோ அவா்களுக்குப் பரிசு வழங்கப்படும் என்று நாளை காலை முரசு அறைந்து மக்களுக்குத் தெரிவியுங்கள்" என்றாா் மன்னா். "என்ன மன்னா, இதனைப்போய்" எனப் பீா்பால் இழுத்தாா்.

"முதலில் நான் சொன்னபடி செய்யுங்கள், பிறகு பார்க்கலாம்" என்றபடி பீர்பாலிடம் கூறிவிட்டுப் புறப்பட்டார், மன்னர். மறுநாள் காலை, மன்னரின் அறிவிப்பு தெருவெங்கும் முரசு அறிவித்துக் கூறப்பட்டது. மிகவும் வறுமையில் வாடும் ஏழை ஒருவன், மன்னரின் பரிசைப் பெற்றாவது குடும்பத்தை வாழ வைக்கவேண்டும் என எண்ணினான். எனவே, என்னவானாலும் சரி, போட்டியில் கலந்துகொள்ளலாம் என முடிவெடுத்து, மன்னரின் முன்போய் நின்றான். மன்னரும் அவனை அன்றைய இரவுப்பொழுது முழுவதும் ஆற்றுநீரில் நின்று வருமாறு கூறி அனுப்பி வைத்தார். அவனைக் கண்காணிக்க இரு காவலரையும் உடன் அனுப்பி வைத்தார். ஏழை மனிதனும் இரவுப்பொழுது முழுவதும் ஆற்றுக்குள் நின்றான். காவலர்கள், அவனை இரவு முழுவதும் கண்காணித்துக் கொண்டே இருந்தார்கள். காலையில், அவனை அழைத்து வந்து மன்னரிடம் நிறுத்தினார்கள். அவர்களிடம், "என்ன, இரவு முழுவதும் ஆற்றுநீரில் இவன் நின்றிருந்தானா?" எனக் கேட்டார் மன்னர். "ஆமாம் மன்னா" எனக் காவலர்கள் கூறினார்கள். சரியென ஏற்றுக்கொண்ட மன்னர், 'உன்னைப் பாராட்டுகிறேன்' என்றார். சரி, இந்தக் குளிரை எப்படித் தாங்கிக்கொண்டு நின்றாய்?" என வியப்புடன் கேட்டார்.

ஏழை, "மன்னா, அஃது ஒன்றும் பெரிய செயலில்லை. இரவு முழுவதும் அரண்மனையில் தெரிந்த வெளிச்சத்தைப் பார்த்துக்கொண்டே நின்று கொண்டிருந்தேன்" என்றான். "ஆகா, அப்படியென்றால் உனக்குப் பரிசுப்பொருள் இல்லை; நீ செல்லலாம்" என்றார் மன்னர். மன்னர் இப்படிக் கூறவும் ஏழை அதிர்ச்சியுற்றான். "மன்னா, தாங்கள் இப்படிக் கூறலாமா?" எனக் கண்கள் கலங்கக் கேட்டான். "நீ, இரவு முழுவதும் அரண்மனை விளக்கைப் பார்த்ததனால், அதன் சூட்டில் குளிர்காய்ந்து இருக்கிறாய். அதனால்தான், உனக்குப் பரிசு இல்லை என்றேன். நீ போகலாம்"

என்றதும் மன்னரை எதிர்த்துப் பேச இயலாமல், வருந்தியபடியே அவன் சென்றான். காவலர்கள் அவனுக்காக மனம் இரங்கினர்; எப்படியும் அந்த ஏழைக்குப் பரிசுப்பொருள் கிடைக்கவேண்டும் என்னும் நல்லெண்ணம் கொண்டனர். அதற்காகச் சிறிதும் காலந்தாழ்த்தாமல், நடந்த அனைத்தையும் ஒன்றுவிடாமல் பீர்பாலிடம் கூறினார்கள். இனித் தாம் பார்த்துக்கொள்வதாகப் பீர்பால் அவர்களிடம் வாக்களித்தார். அன்று காலையிலேயே மன்னர், தம் காவலர்களுடன் வேட்டைக்குக் கிளம்ப ஏற்பாடு செய்தார்; வழக்கம்போல் பீர்பாலையும் அழைத்துவரக் காவலரை அனுப்பினார். பீர்பாலை அழைத்துவரச் சென்ற காவலர் திரும்பினர். "மன்னா, விரைவில் பீர்பால் தங்களுடன் வந்து சேர்ந்துகொள்வதாகக் கூறி, என்னை அனுப்பி வைத்தார்" என்றான்.

"சரி, வரட்டும். நாம் செல்வோம்" என்ற மன்னர், தம் பரிவாரங்களுடன் காட்டுக்குப் புறப்பட்டுச் சென்றார். காட்டுப்பகுதியில் அக்பர் சென்று கொண்டிருந்தார். வழியில் பீர்பாலைப் பார்த்ததும் சிரித்துவிட்டார். ஏனென்றால், பீர்பாலின் செயல் மாறுபட்டிருந்ததே அதற்குக் காரணம். அங்கே அவர் சமையல் செய்துகொண்டிருந்தார்.

அடுப்பில் வைக்கவேண்டிய சோற்றுப்பானையை ஐந்தடி உயரத்தில் கட்டித் தொங்கவிட்டிருந்தார்; அதன்கீழே அடுப்பில் சின்னஞ்சிறு குச்சிகள் மெதுவாய் எரிந்து கொண்டிருந்தன. அக்பர், "என்ன பீர்பால், இங்கு உட்கார்ந்துகொண்டு என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறீர்" என்றார். மன்னரைப் பார்த்ததும் பீர்பால், "வாருங்கள் மன்னா, வணக்கம்! நான், இங்குச் சமையல் செய்துகொண்டிருக்கிறேன்" என்றதும் மன்னரும், மற்றவர்களும் சிரித்தார்கள்.

"ஏன் சிரிக்கிறீர்கள்?"

"பீர்பால், அடுப்பு எங்கே இருக்கிறது? சோற்றுப்பானை எங்கே இருக்கிறது? எப்படி அடுப்பில் இருந்து சூடு ஏறிச் சோறு வேகும்?" என்று நையாண்டி செய்தார் மன்னர். "உறுதியாகச் சூடு ஏற்றிச் சோறு ஆக்கலாம், மன்னா! எங்கோ இருக்கும் அரண்மனையின் விளக்கொளியைப் பார்த்து, ஒருவருக்குச் சூடு கிடைக்கும்பொழுது, இது மட்டும் ஏன் முடியாது?" என்றவுடன், அக்பர் தம் தவற்றை உணர்ந்தார். அந்த ஏழையை உடனே வரவழைத்து, அவனுக்குப் பரிசுகள் வழங்கிப் பாராட்டினார், அக்பர் தாம் செய்த தவற்றை உணர்த்திய பீர்பாலுக்கு நன்றிகூறிப் பரிசு கொடுத்தார். பீர்பாலும் ஏழைக்குப் பரிசு கிடைத்ததில் மனநிறைவடைந்தார்.

நன்றி : க.கௌ. முத்தழகா், அக்பா் பீா்பால் நகைச்சுவைக் கதைகள்

மாதிரி வினா

கட்டுரை வினா

அக்பரின் தவற்றைப் பீர்பால் எவ்வாறு உணர்த்தினார்?